

Одбору за статутарна питања
Универзитета у Београду

Поштовани чланови Одбора,

срдечно поздрављајући одлуку председника да на дневни ред наредне седнице стави доношење одлуке о давању сагласности на Статут Филозофског факултета и пошаље два – за рад Одбора необична – прилога (моје примедбе и одговори декана Филозофског факултета, проф. др Миомира Деспотовића), желео бих да укажем на један процедурални проблем који ће се појавити на самој седници, заказаној за понедељак. Наиме, у два прилога налазе се међусобно контрадикторне тврдње чију тачност ће тешко моћи да процени неко ко не ради на Филозофском факултету и ко није био учесник догађања везаних за доношење новог/старог Статута. Због тога се, као и у било ком другом поступку, тачност тврдњи мора процењивати на основу расположивих докумената.

Ево о којим тврдњама је реч:

1. Проф. др Деспотовић тврди да је, када се одлучио за експресну и површну промену Статута Филозофског факултета, имао у виду „дуготрајне и безуспешне покушаје да се Статут Факултета донесе односно усклади са Законом и релевантним актима Универзитета“ и да је проценио да „није могуће у разумном року постићи консензус 10 организационих јединица“ (стр. 2). По мојим сазнањима, није било ни једног јединог таквог покушаја од 3. фебруара 2016. (када је Савет донео закључак о промени Статута Филозофског факултета) па све до 30. септембра 2018. (када је окончан мандат претходног сазива Статутарне комисије). Чак је и први текст Нацрта Статута Статутарна комисија добила од управе и без икакве дискусије усвојила на седници одржаној 26. септембра 2018. У сваком случају, проф. др Деспотовић није ничим најавио у свом Програму рада из јануара 2018. (Прилог 1), када се кандидовао за декана, да је свестан овако великог проблема и да ће га на тако радикалан начин „решити“. Зато би било потребно да проф. др Деспотовић неким конкретним доказом поткрепи своју тврдњу о „дуготрајним и безуспешним покушајима да се Статут Факултета донесе односно усклади са Законом и релевантним актима Универзитета“.
2. Проф. др Деспотовић тврди да је имао у виду „Извештај о интерној ревизији Министарства просвете, науке и технолошког развоја од 6. априла 2016, у коме се између осталог, каже да је Статут Факултета застарео и да садржи норме које су у колизији због чега његова примена доводи до недоумица и тражи тумачења органа који га је донео“ (стр. 2). Било би лепо видети које су то застареле и међусобно колидирајуће норме отклоњене у новом/старом Статуту Филозофског факултета (ја их у сваком случају не видим).

3. Проф. др Деспотовић тврди да није игнорисао предлоге о промени Статута које су одељења Филозофског факултета послала на позив председника Савета проф. др Владимира Рибића од 22. новембра 2016, и то већ самим тим што их је предао новом председнику Савета проф. др Драгану Попадићу на дан када је нови/стари Статут усвојен (23. новембра 2018) (стр. 2). Овде објашњење негира сам исказ: предлози су игнорисани самим тим што се нико ни у једном моменту процедуре није осврнуо на њих. Шта се са њима догађа у *новој* процедури друго је питање. Притом је занимљиво да се за скоро пет протеклих месеци Статутарна комисија није бавила овим предлозима него примедбама „радне групе Статутарног одбора Универзитета“ на донети нови/стари Статут (када ће и да ли ће сами предлози доћи на ред остаје под великим знаком питања, а ако имам погрешне информације требало би да ме проф. др Деспотовић демантује).
4. Проф. др Деспотовић не налази ништа чудно у томе што је Статутарна комисија коју је изабрало Наставно научно веће за период од 1. октобра 2018. до 30. септембра 2021. конституисана тек 16. јануара 2019. Штавише, он тврди да уопште није комуницирао са ‘старом’ статутарном комисијом”“ пошто се после 30. септембра уопште није састала (стр. 2-3). Самим тим, у време финализације рада на Нацрту Статута Статутарна комисија, која је требало да га упути Наставно-научном већу, уопште није постојала! То, међутим, стоји у супротности са оним што је проф. др Деспотовић, према извештају управнице Одељења за социологију проф. др Мине Петровић (Прилог 2), изговорио на Деканском колегијуму 19. новембра 2018: „на питање да ли је Статутарна комисија у старом саставу разматрала текст који ће бити упућен Већу, проф. Деспотовић је одговорио потврдно без даљих појашњења“.
5. Проф. др Деспотовић тврди да „није тачно да скраћивање рока за заказивање ванредне седнице није образложено могућношћу настанка штетних последица по Факултет“ и да је то он лично то објашњење дао на редовној седници Наставно-научног већа одржаног 15. новембра 2018. (стр. 3). Увидом у Записник са те седнице Наставно-научног већа (Прилог 3) могуће је утврдити да проф. др Деспотовић уопште није поменуо седницу коју је припремао за наредну недељу, а камоли да је наговестио „штетне последице“ које ће наступити 24. новембра ако Статут не буде усвојен. То уосталом није учинио ни на самој седници одржаној 22. новембра, о чему опет сведочи Записник (Прилог 4).
6. Проф. др Деспотовић тврди да „[н]ије тачно да је обавештење о постављању Нацрта Статута на сајт Факултета послато у среду, 21. новембра, само један дан уочи седнице Наставно-научног већа“ (стр. 3). Нажалост, порука секретара Наставно-научног већа Драгане Станисављевић од 21. новембра (у 12.01 часова) га демантује (Прилог 5).
7. Проф. др Деспотовић тврди да је „исти нацрт“ који се налазио у материјалима за седницу Наставно-научно веће одржану 22. новембра већ био послат одељењима, па самим тим и свим члановима Наставно-научног већа, 21. октобра 2018. (стр. 3). У прилогу шаљем оба документа (Прилог 6 и 7), па нека се свако увери да ли се ради о „истом нацрту“ (препоручујем штих-пробу са Етичком комисијом, која је изненада осванула у Нацрту из материјала за седницу Наставно-научног већа).

Овим сматрам да сам све рекао на тему новог/старог Статута Филозофског факултета и на седници у понедељак се нећу јављати за реч (наравно, одговорићу на свако питање које ми буде дикретно постављено). Остаје на снази мој главни аргумент да губимо време усвајајући један потпуно непотребан правни акт, док се у међувремену проблеми Филозофског факултета, проузроковани институционалном урушеношћу, само нагомилавају (између осталог, Изборно веће је поново у блокади, и то великим делом захваљујући нестатуарности његовог рада) и док откуцава она права „темпирана бомба“ (процедура избора декана, која започиње 1. октобра 2020).

Надам се да ће овај допис убрзати ток седнице на чијем дневном реду се већ налази једна компликована тачка.

С поштовањем,

У Београду, 12. априла 2019.

Проф. др Александар Молнар